

This is a little story about BEBA

Close your oči, da story iskoči.

Bila jednom (što znači da je više nema) jedna BEBA. Mislite malo o tome šta je; daću vam i ponuđene odgovore: a. turistička organizacija, b. tajno društvo za špijunažu (ali to je javna tajna, o tome se ne govori, zato ja pišem), v. British Egyptian Business Assoicatia, g. Building and Enhancing Bonding and Attachment. Njah... istina je negde tamo, reći će ljubitelji serije «Dosije X», i biće uvereni da je BEBA ipak vanzemaljac, mali zeleni u peleni, i neće mi dopustiti da završim nabranje ponuđenih odgovora. Ma ko ih šiša, nek ih i sad šiša, ja nisam frizerka. Ja sam lepi rapsod i gudim priču, van svih stvari, iluzija izvan života, priču o BEBI. Kakvu? Evo, otkriću vam za koji trenutak, jer su ovi iz Udruženja štediša reči odsečno podigli transparente s natpisom: IN MEDIAS RES, i zahtevom da se već jednom pređe na stvar, inače odlaze oni na ulice. Zato, nemam vremena da vam sada u duhu stare dobre slovenske antiteze, objašnjavam zašto BEBA nije a. b. v. g. (mada BEBA jeste početak, pa i početak azbuke), zato ne mogu da gudim u duhu tradicije, danas se živi brzo, hrani se lako!, vreme je novac, a ja ću bankrotirati ako već jednom ne prestanem da aboviziram. Narod je nestrpljiv, narod neće više da sluša bajke: Šta ti nama veliš: *bila jednom jedna*, nismo više bebe da slušamo pričice za malu decu, i već vidim kako svi napuštaju objekat i odlaze u potragu za boljim početkom što ga donose kapitalne investicije stranih kompanija što stvaraju od samrtne ekonomije ekonomiju u povoju. Prave od babe devojkju, mada, situacija je gora, prave od babe BEBU. No, da se

manem više i ja ćoravih reči. Najbolje će biti da zatvorim oči, tako se bolje vidi. Priča osta neiskazana, ali vernicima će se sama kazati kroz san pravednika...

Glavni i odgovorni urednik: *Organizacija za održavanje onirističkog poretka*

Bila jednom jedna BEBA. Bila je gospodin sa dušom. Bila je gospodin na turskom sa egipatskom individualnom dušom. I, najvažnije od svega, rodila se u Srbiji, od majke Srpkinje. BEBA je bila vrlo napredna za status novorođenčeta, ali bila je BEBA, što je podrazumevalo da je zahtevala da je stalno nosaju i ljuljaju. Bila je i lepo vaspitana, uvek bi se zahvalila nosaču kad bi je predao drugom: «Teşekkürler, brate!» Prečutao sam jedan podatak, i, mislio sam da vam ovo ne kažem, ali, slatki moji, kako da vam ne kažem da je BEBA hermafrodit (među nama) i hteo je da se već jednom opredeli za jedan pol; ta celovitost je obesmišljavala njegov život, BEBA je osuđena time na doživotni celibat, a dok se nije rodila, gledala je nestrpljivo sa oblaka kako ljudi slasno opšte, kako im bale cure pri samoj pomisli na koit. Ah, BEBA je sada besna i frustrirana i traži krivca. Pronalazi ga u majci... Jednog sunčanog popodneva majka i BEBA su se zajedno kupale u kadi. Volele su da se prskaju, potapaju, grle... Tako, kada je mati privila čedo na grudi i polu se potopila u kadu, BEBA je prstićima pritisla materu nadole i mati se udavila u sopstvenoj kosi i penušavoj vodi u koju je pre samo pola sata nasula čep Kosilija (kupujmo naše!)... Stvari se s vekovima menjaju, nekad je u kosi bila snaga, sada se može naći i smrt. BEBA se ovim činom odricala muškosti; izgovarajući u ekstazi magijske reči, kao sveštenik u hramu Ptaha. BEBA je urlala: «Jok, jok, jok, jok, nećeš ti meni biti Jokasta, odričem se tvoje kaste, **jok kasti, jok Jokasta!!!!** Postajem žena! Preuzimam ženskost od

tebe, sjedinjavam je sa svojom, tebi, evo falusa! Nosi ga među zvezde! **Kastriram** se tvojom ženskosti! Jok muškoj kasti, jok tebi, strašna Jokasta! Jok, jok, jok! Bio sam bölüm tebe, bio sam tvoja bol; sada je tebi sonu, sada ću biti *bila!*»

Jedan od nosača prišao je da uzme BEBU i odvede je pred podaništvo. BEBA je svima poželega srdačno: «Jakšamar» (izgovor turskog pozdrava akşamlar za dobro veče), što ih je isprva sve prestravilo, budući da veze nisu imali sa turskim, što je vrlo neobično, ako imamo u vidu izvikano viševjekovno ropstvo pod njima. Stvar je izvukla vaspitačica iz susedne sobe koja, inače, redovno prati sve serije i reprize, popularne turske serije koja se prva emitovala u Srbiji, *1001 noć*, ili još bolje, narodski, *Šeherezada*. Ko je odgledao makar jednu seriju, vrlo dobro zna šta je «jakšamar». Turci se jakim šamarima časte i sa svakim prolaznikom. Tako je vaspitačica BEBINA bila vrlo korisna u prevođenju BEBINIH turskih lingvističkih upada na srpski jezički teren. I ne samo to, vaspitačica je na youtube-u pronašla dobre pesme glavnog glumca turske serije, Onura Aksala, i puštala BEBI pred spavanje.

Da je BEBA bila govornik tzv. vlašskog jezičkog Frankeštajna, verovali ili ne, stvar bi bila mnogo lakša. Umesto Onura, BEBI bi pevala Suzana Čovikanović (poznatija kao Rajka policajka), ali to bi tek onda bila prava drama, sa celom svojom podelom na tragediju, komediju i dramu u užem smislu. Bilo kako bilo, BEBA nije bila Vljajna (srećom ili ne, da se ne zameramo pripadnicama), pa da mesi u moždanim sferama srpsko i rumunsko jezičko testo. Jok, ona je u srpsko testo vešto mešala tursko suvo grožđe. Mada, možda bismo, shodno priloženom, mogli dodati i zanimljivo pitanje spremačice u BEBINIJ palati, kada je blagonaklono pitala BEBU otkud zna tajne vlaške magije. Pisac scenarija za američku seriju *Čari* verovatno bi na ovu nerazumnu ženu bacio, u najmanju ruku, vatrenu loptu, ili bi

ga razneo na komade. *Jao trista puta...* Takva kazna za ljubopitljivost. Kako onda kazniti materoubicu? Kakvu Eumenidu poslati da mu siše krv? Ah, volim te antičke kreacije u kažnjavanju; mnogo su, kako bih rekla, ugađenije. Ali, ko uopšte mene u ovoj priči nešto pita? Treba da znam svoje mesto, lepi rapsod i ništa više. Vreme je ovo oskudno bogovima, šanuo mi je na uvo Helder-šoldrs, a ja njemu rekoh da sam ja samo rapsod, za mene postoji samo BEBA i ovo što moram da napišem o njoj za iduća pokolenja, a *dürftig gezeit* će kao otrežnjujuća misao doći posle, kada mi BEBA vrati moć slobodne promisli. Ovako, šta ću, suviše sam slab da bih rekao svoje JA, na bilo kom jeziku. Nego, da nastavim i konačno završim o ovom bivšem hermafroditu, pa da mogu na popodnevni čaj i dugo priželjkivani koit, zbog kojeg je ova BEBA ubila rođenu majku, što je rodi ni' tamo, ni' ovamo, već i tamo i ovamo.

Nadalje, tako, BEBA je izrasla u rasnu kadin, ali je i tako odrasla bila zvana kao BEBA, i volela je da je nosaju i da je ljuljaju; pogotovo ovo drugo. Ono što mi je ona hatišerifom naredila (i već mi stigao ultimatum) bilo je da vam obavezno napišem kako je ona ljubitelj biljaka i kako je svuda oko kuće postavila saksije sa cvećem i kako ona to svojeručno neguje (dok je drugi nose, dodajem ja, u trenutku jenjavanja njene hegemonije nad mojim entitetom). Sve u svemu, komšiji je zavrnila šiju, tako da je ostalo samo pitanje »kom?» jer je ugasio cigaretu na jednoj njenoj biljci, i to baš njenoj omiljenoj. Ona se žali da je ta biljka bila zalivana posebnim vodama, da je tovljena skupim koncentratima, i titrana kao što je titran *čovjek iz saksije*.

Šta je BEBA htela s ovom pričom, to bogovi sveti znaju, a pošto mi šampon probija opne da bogova nema, a Niko viče da je bog mrtav, to više niko ne zna... jedino, evo, oslobađam se BEBE, pa smem da mislim, to jedino BEBA zna, jer ona je svojevrsan Bog. A sada, ne pitajte me više ništa, odoh na popodnevni čaj, zašećeren dobrim, starim koitom.

P.S. BEBA i dalje i živi i ubila bi me kada vidi šta sam sve napisala, da se ja trenutno ne sunčam na Rtu dobre nade, a ona ne može da usmrti onu koja uvek umire zadnja... Hahhahaaha...